

Izreka

Članak 4. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2014/86/EU od 8. srpnja 2014., treba tumačiti na način da mu se protivi porezna mjera koju propisuje država članica matičnog društva kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, kojom je predviđeno ubiranje poreza kada matično društvo raspodjeljuje dividende i čiju poreznu osnovicu čini iznos raspodijeljenih dividendi, uključujući one koje proizlaze od društava kćeri nerezidenata tog društva.

(¹) SL C 335, 12. 9.2016.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2016. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) – Emmea Srl, Commercial Hub Srl protiv Comune di Siracusa i dr.

(Predmet C-595/16)

(2017/C 239/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Emmea Srl, Commercial Hub Srl

Tuženici: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale – prije Provincia di Siracusa, Camera di Commercio di Siracusa

Rješenjem od 27. travnja 2017. Sud (deseto vijeće) proglasio je da je zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia rješenjem od 20. listopada 2016. očito nedopušten.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato protiv Wind Telecomunicazioni SpA

(Predmet C-54/17)

(2017/C 239/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Druga strana u postupku: Wind Telecomunicazioni SpA

Prethodna pitanja (¹)

1. Protivi li se člancima 8. i 9. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. (²) tumačenje odgovarajućih odredbi nacionalnog provedbenog propisa (koje se sastoje od članaka 24. i 25. Zakonika o zaštiti potrošača) u skladu s kojima se postupanje telekomunikacijskog operatera koje se sastoji od nenavođenja informacija o prethodnoj ugradnji na SIM karticu određenih telekomunikacijskih usluga (npr. usluga govorne pošte ili korištenja interneta), i to osobito u slučaju u kojem se istom telekomunikacijskom operateru ne pripisuje nikakvo drugo i različito materijalno postupanje, može kvalificirati kao „nedopušteni utjecaj” i, stoga, kao „agresivna poslovna praksa” koja može „znatno” ograničiti slobodu izbora ili ponašanje prosječnog potrošača?